

Μακεδονικά

Τόμ. 1

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῃ
1940

Δημ. Α. Ζώτου, Η εθνική συνείδησις της Ηπείρου
διὰ μέσον των αιώνων. (η΄) Αθήνα(ις), 1940. σσ. η΄ +
(9-) 74.

Περικλής Κ. Βιζουκίδης

doi: [10.12681/makedonika.9287](https://doi.org/10.12681/makedonika.9287)

Copyright © 2016, Περικλής Κ. Βιζουκίδης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Βιζουκίδης Π. Κ. (2017). Δημ. Α. Ζώτου, Η εθνική συνείδησις της Ηπείρου διὰ μέσον των αιώνων. (η΄) Αθήνα(ις), 1940. σσ. η΄ + (9-) 74. *Μακεδονικά*, 1, 575–576. <https://doi.org/10.12681/makedonika.9287>

Ἡ διαίρεσις τῆς ὅλης μελέτης εἰς τὰ τρία προαναφερθέντα βιβλία δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν τεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως βάσιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς ἱστορουμένης πόλεως. Ὁ συγγραφεὺς ὅμως εἰργάσθη μὲ ζήλον, χρησιμοποήσας πολλὰ ἀνεκμετάλλεута στοιχεῖα διὰ νὰ μᾶς παρουσιάσῃ οὕτω σύντομον ἐκλαϊκευτικὴν μελέτην, χρήσιμον εἰς τοὺς πολλοὺς, ἀπηλλαγμένην περιττῶν διὰ τὴν φύσιν τοῦ βιβλίου σημειώσεων.

ΕΥΑΓΓ. ΣΤ. ΤΖΙΑΤΖΙΟΣ

Δημ. Α. Ζώτου, Ἡ ἐθνικὴ συνείδησις τῆς Ἑπείρου διὰ μέσου τῶν αἰώνων. (ἐν) Ἀθήνα(ις), 1940. σσ. η' + (9 -) 74.

Ὁ ἔγκριτος ἡπειρώτης δικηγόρος τοῦ Πειραιῶς Δημήτριος Ζώτος ἀπὸ δεκαπενταετίας καὶ πλέον ἀσχολούμενος καὶ περὶ ζητήματα ἔξω τῶν στενῶν ἐπαγγελματικῶν ὁρίων κείμενα, δημοσιεύει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐνδιαφερούσας πραγματείας, ἀναφερομένας ἰδίᾳ εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ Ἑπείρον. Οὕτω πρὸ διετίας ἐδημοσίευσεν τὴν διεξοδικὴν μελέτην « Ἡ δικαιοσύνη εἰς τὸ κράτος τοῦ Ἀλῆ-Πασσᾶ (1938) », ἥτις προεκάλεσε εὐρύτατον ἐνδιαφέρον καὶ ἐκρίθη λίαν εὐμενῶς, προγενέστερον δὲ τὰς πραγματείας « Οἱ Ἑπαιρῶται διὰ τὴν Ἑπείρον » (1926) καὶ « Ἡ ξενιτεία τῶν Ἑπαιρωτῶν » (1936) καὶ κατὰ τὸ ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἀρξάμενον ἔτος τὴν ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν.

Διὰ τῆς προκειμένης μελέτης ὁ συγγραφεὺς ἐπιθυμεῖ νὰ δώσῃ, ὡς γράφει ἐν τῷ προλόγῳ (σ. ε' - η'), « σὲ λίγες σελίδες τὴν εἰκόνα τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως μιᾶς Ἑλληνικῆς περιφέρειας ποῦ ὑπῆρξεν, εἶνε καὶ θᾶναι πάντα Ἑλληνική, τῆς ἀθάνατης Ἑπείρου μὲ τὴ Χειμᾶρα τῆς καὶ τὸ Πρεμέτι τῆς, μὲ τ' Ἀργυρόκαστρο καὶ τὴν Κορυτσᾶ τῆς, μὲ τοὺς Ἀγίους Σαράντα καὶ τὸν Αὐλῶνα τῆς, μὲ τὴ Μοσχόπολι καὶ τὰ Γιάννινά τῆς, μὲ τὴν Ἄρτα καὶ τὴν Πρέβεζά τῆς. Τῆς μιᾶς ἐνιαίας κι' ἀδιαιρέτης Ἑπείρου μας, ποῦ ὅσο κι' ἂν μαρτύρησε, ματώθηκε, πληγώθηκε, κᾶνκε, λεηλατήθηκε, δὲν ἔχασε ποτὲ τὴν Ἑλληνικὴ τῆς Ἑθνικὴ συνείδησι » (σ. στ').

Τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ τεύχους περιέχει τὸ κύριον θέμα (σσ. 9 - 45), ᾧ τινι ἔπονται οἰονεὶ ἐν ἐπιμέτρῳ καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν « ... καὶ πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ » σελίδες τινές (σσ. 49 - 74) περὶ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἡπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὃν εἶδεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς ὁ συγγραφεὺς πρὸ τινος χρόνου καὶ περὶ οὗ ἔκαμιν λίαν ἐπαγωγὰς διαλέξεις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ἐν τῇ ὅλῃ συγγραφῇ, ἐν ᾗ διαφαίνεται ἀνὰ πᾶσαν σελίδα ὁ ζωηρὸς τοῦ Ἑπαιρωτοῦ ἐνθουσιασμός, ἐκτίθενται πολλὰ σημεῖα τῶν ἱστορικῶν περιπετειῶν τῆς ἀτυχησάσης πολλάκις, ἀλλὰ καὶ δοξασθείσης οὐχὶ ὀλιγώτερον εὐάνδρου χώρας, πρὸς ἣν ἰδιαιτέραν εὐλόγως αἰσθάνονται στοργὴν οἱ Πανέλληνες. Δι' ἰδίων καὶ ξένων γνωμῶν, ἔτι δὲ διὰ τῶν μνημείων τῆς δημοτικῆς Μούσης, ὑποστηρίζει ὁ συγγραφεὺς εἰς κομψὸν λογοτεχνικὸν ὕφος τὴν θέσιν, ὅτι ἡ Ἑπείρος ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον, παρὰ πάσας τὰς περιπετείας, ἃς ὑπέστη, εἶχε καὶ διετήρησε πάντοτε ἀκμαίαν ἑλληνικὴν ἐθνικὴν συνείδησιν, ὅπερ ἄλλως πᾶς Ἕλλην καὶ μάλιστα πᾶς Ἑπαιρώτης θεωρεῖ αὐτονόητον καὶ ἀυταπόδεικτον, ἅψ' οὗ μάλιστα τὰ ἀπανταχοῦ τέκνα τῆς Ἑπείρου πολλῶ μᾶλλον τὴν μητέρα Ἑλλάδα εὐηργέτησαν πάντοτε ἢ τὴν ἰδίαν αὐτῶν πατρίδα.

Ἐν τῷ ἐπιμέτρῳ ἐκτίθενται λίαν ἐνδιαφέρουσαι εἰδήσεις περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων τοῦ ἐν τῇ Ἀμερικανικῇ διασπορᾷ Ἑπειρωτικοῦ στοιχείου καὶ διδασκόμεθα ἐντεῦθεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ὅλων Ἑπειρωτῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀνέρχεται πιθανῶς εἰς ἑκατὸν περίπου χιλιάδας (σ. 51), μανθάνομεν δ' εὐχαρίστως ὅτι ὁ Ἑπειρωτῆς ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀμερικῆς σεβασμιώτατος Ἀθηναγόρας (ἄλλοτε Κερκύρας) κατανοήσας τὴν ἀνάγκην τῆς συγγραφῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς συγκεντρώνει τὸ ἀναγκαῖον ὕλικόν διὰ τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔργον (σ. 52), οὕτινος εὐχομαι ταχεῖαν τὴν ἐκτέλεσιν.

Τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ φιλοκάλως καὶ πολυτελῶς ἐκτετυπωμένου συγγράμματος τοῦ Ἑπειρώτου λογίου καὶ δικαίου ἀνδρὸς συνιστῶ παντὶ Ἑπειρωτῇ καὶ παντὶ φιληπειρωτῇ.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Κ. ΒΙΖΟΥΚΙΔΗΣ

Ἀντωνίου Κεραμοπούλλου, Μακεδονία καὶ Μακεδόνες. Διάλεξις. Ἀθῆναι 1930.

Ἰωάννου Παπασταύρου, Μακεδονικὴ πολιτικὴ κατὰ τὸν 5ον π. Χ. αἰῶνα. Ἀλέξανδρος Α'. Τεύχος Α'. Θεσσαλονίκη 1936.

Περὶ τῆς παλαιότερας, τῆς πρὸ τοῦ Φιλίππου Β', ἱστορίας τῆς Μακεδονίας οἱ συγγραφεῖς γενικῶν τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς ἱστορίας ἔργων παρέχουν συνήθως βραχεῖαν ἔκθεσιν εἰς τὸ κεφάλαιον κυρίως, ποῦ ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Φιλίππου ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς σκηνῆς κατὰ τὸν 4ον π. Χ. αἰῶνα καὶ τὴν ἀνάμειξιν αὐτοῦ εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος.

Ἔργα εἰδικώτερον περὶ τῆς Μακεδονίας πραγματευθέντα, μετὰ τὰ ὑπὸ τοῦ K. Otf. Müller (Über die Wohnsitze, die Abstammung und die ältere Geschichte des makedonischen Volkes, Berlin 1825) καὶ τοῦ O. Abel (Makedonien vor König Philipp, Leipzig 1847. Τοῦτου ἔχομεν μετὰφρασιν εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν τοῦ Μ. Δήμιτσα, δημοσιευθεῖσαν ἐν Λειψίᾳ τὸ 1869) δημοσιευθέντα, ἔχομεν δύο ἐπιστημονικὰς ἐργασίας τοῦ Fritz Geyer (Makedonien bis zur Thronbesteigung Philipps II. München und Berlin 1930, πρβλ. ὁμοίως τὸ ἄρθρον του Makedonia ἐν τῇ Real — Enzyklopädie von Pauly Wissowa — Kroll), δι' ὧν παρέχεται συστηματικώτερα περὶ τῆς παλαιότερας μέχρι τοῦ Φιλίππου ἱστορίας τῆς Μακεδονίας, πραγματεία ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων τῆς ἱστορικῆς καὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐρεῦνης πορισμάτων. (Ἀξιόλογος ἐργασία περὶ Μακεδονίας ἀπὸ ἀπόψεως κυρίως ἀρχαιολογικῆς εἶναι ἡ τοῦ Stanley Casson, Macedonia, Thrace and Illyria. Oxford University Press 1926.) Ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιστημονικῇ ἐρευνῇ ὁ Fr. Geyer, κατόπιν ἀξιολόγου εἰσαγωγῆς, ἀναφερομένης εἰς τὴν τοπογραφίαν τῆς Μακεδονίας, ἐξετάζει τὴν προϊστορικὴν περίοδον τῆς Μακεδονίας καὶ τὴν παλαιότατην ἱστορίαν αὐτῆς, μέχρι τῶν χρόνων τῆς βασιλείας τοῦ Ἀμύντου Α' (500 περίπου π. Χ.).

Ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι περὶ τῆς περιόδου αὐτῆς τῆς ἱστορίας τῆς Μακεδονίας εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐκτὸς τῶν ἔργων τοῦ Μ. Δήμιτσα, (Ἀρχαία Γεωγραφία τῆς Μακεδονίας, Ἀθῆναι 1870/74· τοῦ ἰδίου: Ἡ Μακεδονία ἐν λίθοις φθεγγομένοις καὶ μνημείοις σωζόμενοις, Ἀθῆναι 1896) τὰ ὁποῖα τοῦτο μὲν καθορίζουν γεωγραφικῶς τὰ διάφορα τῆς ἀρχαίας Μακεδο-